

RAZPORED SV. MAŠ - med tednom so svete maše med tednom ob 18.00

06.12.2021 PONEDELJEK Nikolaj, škof	KAPELA OB 18H	++ ŠTOKA, Tomaj 48a
07.12.2021 TOREK Ambrož, škof	KRIŽ OB 18H	+ DAMJAN in ++ GOMEZEL, Križ 199
08.12.2021 SREDA BREZMADEŽNA	KRIŽ OB 18H	+ ANICA in ++ STARC, Križ 197
09.12.2021 ČETRTEK Juan Diego, videc		
10.12.2021 PETEK Loretska Mati Božja	KRIŽ OB 18H	++ RENČELJ, Šepulje 5
11.12.2021 SOBOTA Damaz, papež	KAPELA OB 18H	++FRANC JANČAR, Tomaj 120
12.12.2021 3 ADVENTNA NEDELJA	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	+ ELIZABETA in ALFONZ KJUDER, Kazlje 10 ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

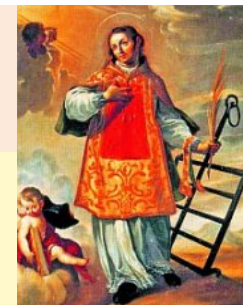
Verouk REDNO.

Hvala za vaš dar na nedeljo Karitas, za postavitve adventnega venčka in adventnega drevesca, na katerega bodo otroci postavili okraske in Jezusu prinašali "igračke". Bo šlo? Lepo prosim prostovoljce, da se organizirajo za postavitve jaslic v župnijski cerkvi.

Letošnje večerne maše, 24.12. bodo zaradi razmer nekoliko prej kot običajno: Kazlje ob 17.30 (vabimo otroke, da prinesejo k blagoslovu "Jezušče" za svoje jaslice), v Avberju ob 19h, v Tomaju ob 21h. Pri vseh mašah (tudi na Božič) vabimo k darovanju za cerkev. Žal si ponovno ne moremo voščiti, zato bo darovanje kot običajno po klopih ob koncu maše. Želim vam poglobljeno in blagoslovljeno pripravo na praznovanje Božiča.

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
2 ADVENTNA NEDELJA

Štev.:50/LETO IX.

05. DECEMBER 2021

Vsi bodo deležni zveličanja

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 3,1-6)
V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Heród četrtni oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrtni oblastnik Iturje in Trahonítide ter Lizánija četrtni oblastnik Abilene in ko sta bila vélika duhovnika Hana in Kajfa, je v puščavi prišla Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. Prehodel je vso jórdansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi govorov preroka Izaija:

»Glas vpijočega v puščavi:

Pripravite Gospodovo pot, zravajte njegove steze! Vsaka dolina naj se napolni in vsaka gora in hrib naj se zniža. Kar je krivo, naj bo ravno in razkopana pota naj bodo gladka. In vse človeštvo bo videlo Božje odrešenje.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

RAZMIŠLJANJA

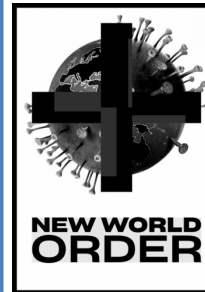
Kaj pomeni "novi svetovni red"? Se ga moramo res bati?

"Nov svetovni red" oz. "nova svetovna ureditev" je sintagma, ki jo pogosto zasledimo v medijih, še bolj pa na družbenih omrežjih. Ker je pomensko precej izmuzljiva, pravzaprav nihče ne ve, kaj točno pomeni, zato nam povzroča nelagodje in strah. Le malo ljudi pa se zaveda, da pravzaprav zaradi lastnega strahu postane lažja tarča manipulacije.

Najprej, kaj imamo v mislih, ko govorimo o "svetovni ureditvi" nasploh? Ponavadi gre za mednarodne odnose, torej odnose med državami, zlasti med velesilami, pa povezovanje držav ter navsezadnje tudi njihova dezintegracija. Vsakič ko pride do kakšne take spremembe, lahko rečemo, da se svetovna ureditev nekoliko spremeni. Če pogledamo v zgodovino: razvoj rimskega imperija in njegovo širjenje je v tistem času pripomoglo k novi svetovni ureditvi. Za mnoga kraljestva na področju Bližnjega vzhoda in severne Afrike je to pomenilo konec samostojne politične oblasti in podrejenost Rimu. To velja tudi za Jezusovo domovino, ki je imela v času Jezusovega rojstva še kralja (Heroda), ki pa je bil že marionetni oblastnik, podrejen interesom Rima. Kot je znano, so si Izraelci v obljubljeni deželi zaželeli kralja, saj so imeli najprej zgolj Boga za vladarja, sodniki pa so bili posredniki med ljudstvom in Bogom. Kasneje pa so bili podrejeni tujim oblastem. Po Herodovi smrti je judovskega kralja nadomestil rimski upravitelj, ostale pokrajine pa so vodili četrti oblastniki (tetarhi).

Kaj pa "nov svetovni red"? Kdaj lahko govorimo, da pride do nove ureditve? Morda takrat, ko prihaja do prelomnih dogodkov. V 20. stoletju sta bili to obe svetovni vojni – po njih je seveda prišlo do novega dogovora o razmerju med velesilami. Če je po prvi svetovni vojni versajska Evropa doživela neuspeh in je Nemčija po velikem ponižanju ponovno stopila v čevlje agresorja, je druga svetovna vojna prinesla delitev Evrope na demokratski in komunistični del. Konec osemdesetih let se je komunistični imperij sesul, številne države na vzhodni strani železne zaves so stopile na pot demokracije, prišlo je do razpada dveh večnacionalnih držav: Sovjetske zveze in Jugoslavije. Kot je znano, se je Zahod (ZDA in tedanja Evropska skupnost) dolgo časa upiral razpadu Titove države, vendar je moral nato sprejeti to realnost. Prišlo je tudi razdelitve Češkoslovaške federacije. Po letu 2000 pa je prišlo do širjenja Evropske unije in zveze Nato. Del EU danes predstavljajo srednjeevropske države, ki so bile nekdanj pod komunistično vladavino, dandanes pa znova doživljajo podobne pritiske iz zahodne strani. Vmes pa se je zgodil tudi prvi odhod iz EU. Tudi to je vplivalo na spremembo v politični geometriji. Tudi pandemija covid19 bo verjetno spreminjala način mednarodnega sodelovanja v prihodnosti.

Se moramo torej nove svetovne ureditve bati? Ker je nekaj novo in še ne vemo, kaj bo to prineslo, nas seveda razjeda negotovost in strah. Nekdanj smo verjeli, da je bila politika ZDA tista, ki ima velik vpliv na dogajanje po svetu in da je ameriška kultura tista, ki "vrti planet".

Zato smo pred dvajsetimi leti lahko osupljivo opazovali "antiglobalistične" proteste, ki so se velikokrat sprevrgli v barbarsko uničevanje in ropanje. Danes že bolj velja prepričanje, da so glavni osvajalci sveta dejansko Kitajci ter arabske države, nekoliko manj pa Rusija in Turčija. Spremenilo se je tudi razmerje znotraj EU, kjer se je po odhodu Velike Britanije okrepila nemško-francoska os, medtem ko je antagonizem med t. i. jedrnimi državami EU ter višegrajsko četverico postal bolj opazen. Med dejavniki, ki bi lahko oslabil EU v globalnem pomenu, je tudi kriza na poljsko-beloruski meji, kjer migranti predstavljajo sredstvo hibridnega vojskovanja proti EU, kar je zagotovo posledica maščevanja Lukašenkovskega režima sankcijam, ki jih je uvedla EU proti oblasti v Minsku. Spremembe v svetovni ureditvi seveda pomenijo tudi spremembe vsakdanjega življenja. EU se denimo trenutno veliko ukvarja s podnebnimi spremembami in skuša prevzeti odgovornost celo za tiste svetovne velesile, ki jih podnebne spremembe niti malo ne skrbijo. Za nas bo to pomenilo povečanje davčnih obremenitev ter rast cen energentov, kar s seboj prinaša dražji prevoz, dražje ogrevanje, itd.

Kaj pa "nov svetovni red", povezan s pandemijo covid19? Veliko ljudi verjame, da je bil to del plana in da je bila pandemija umetno sprožena zato, da so lahko uporabili že izdelana cepiva, s katerimi nam vbrizgavajo čipe in nas tako nadzorujejo in kontrolirajo rast svetovnega prebivalstva. Precejšenost prebivalstva naj bi dosegli preko dogovora vseh političnih voditeljev o tem, da je treba uvajati ukrepe, celo cepilne potne liste, medtem ko naj bi necepljeni ostali brez osebne svobode. Tako kot vsaka teorija zarote je tudi ta zelo privlačna, a z veliko mere domišljije. To se vidi tudi v tem, da najdemo na tisoče podvrst te teorije, razlike pa so v podrobnostih. Dandanes ni več težko verjeti, da je praktično celoten zdravstveni sistem v državi odločen lagati javnosti in kazati stare posnetke polnih bolnišnic, ki so po prepričanju teoretikov zarote dejansko prazne. Zakaj takšno mišljenje? Verjetno je v ozadju izkoriščanje človekove potrebe po pozornosti. Človek pozornost najlažje vzbudi tako, da nastopa kot upornik, nekakšen disident proti sistemu. Ker ne moremo najti konkretnega sovražnika, ki nas ogroža, in ker je covid19 dokaj "neoseben", je potrebno najti sovražnika v nekakšnih svetovnih zarotnikih, ki tvorijo "nov svetovni red" (ki dejansko ni več nov, razen če se ves čas posodablja). Zato imamo dandanes cel kup takšnih in drugačnih upornikov, ki ne vedo več, kako bi še svojo energijo usmerili v drži uporništva. Takšen levičarski refleks se je močno razvil tudi med slovenskimi katoličani, celo med nekaterimi duhovniki. Res pa je, da so bili tudi slovenski škofje nekoliko nepredvidni in niso nikoli javno priporočili, katera cepiva naj kristjani uporabljamo in katera ne, s tem pa so izzvali še hujši upor anticepilcev iz vrst vernega ljudstva.

Ob koncu pa se velja vprašati: kakšni vzgibi vodijo moja mnenja? Je to strah, je to negativnost? Na ta vprašanja si mora vsak odgovoriti sam. Navsezadnje je to odločilno, ali bomo morda nehoti postali sodelavci kreatorjev zloglasnega reda, če bomo popuščali strahu. Namreč, tako kot je škodljivo zaničanje hudiča, je škodljivo tudi to, da ga vidimo povsod.

Po »blagovest.si«